

Møte tirsdag den 11. mai kl. 10President: *I n g e L ø n n i n g*

D a g s o r d e n (nr. 79):

1. Debatt om kultur- og kirkeministerens redegjørelse om allmennkringkastaropdraget til Norsk rikskringkasting
(Redegjørelsen holdt i Stortingets møte 4. mai 2004)
2. Innstilling fra kirke-, utdannings- og forskningskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Rolf Reikvam, Lena Jensen, Øystein Djupedal og Kjetil Bjørklund om å etablere nettverk og opplæringskontorer for lærlinger i små og verneverdige fag
(Innst. S. nr. 164 (2003-2004), jf. Dokument nr. 8:21 (2003-2004))
3. Innstilling fra sosialkomiteen om endring av bevilningene på statsbudsjettet for 2004 for å dekke utgifter til strakstiltak for å redusere skadevirkninger av en mulig pandemisk influensa
(Innst. S. nr. 170 (2003-2004), jf. St.prp. nr. 43 (2003-2004))
4. Referat

Presidenten: Representantene Trine Skei *Grande* og Olaf *Gjedrem*, som har vært permittert, har igjen tatt sete. Det foreligger to permisjonssøknader:

- Fra representanten André *Kvakkestad* om permisjon i tiden fra og med 11. mai til og med 14. mai for å delta i møter i Europarådet i Strasbourg.
- Fra Fremskrittspartiets stortingsgruppe om sykepermisjon for representanten Per *Sandberg* fra og med 11. mai og inntil videre.

Etter forslag fra presidenten ble enstemmig besluttet:

1. Søknadene behandles straks og innvilges.
2. Vararepresentantene, for Akershus fylke Ib *Thomsen* og for Nord-Trøndelag fylke Robert *Eriksson*, innkalles for å møte i permisjonstiden.

Presidenten: Ib Thomsen og Robert Eriksson er til stede og vil ta sete.

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland overbrakte 4 kgl. proposisjoner (se under Referat).

S a k n r . 1

Debatt om kultur- og kirkeministerens redegjørelse om allmennkringkastaropdraget til Norsk rikskringkasting

(Redegjørelsen holdt i Stortingets møte 4. mai 2004)

Presidenten: Etter ønske fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 1 time og 15 minutter, og at taletiden blir fordelt slik på gruppene:

Arbeiderpartiet og Høyre 15 minutter hver, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kristelig Folkeparti 10 minutter hver, Senterpartiet, Venstre og Kystpartiet 5 minutter hver.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til replikkordskifte på inntil fem replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

Det anses vedtatt.

Trond Giske (A) [10:08:31]: Et mangfoldig og troverdig medietilbud av høy kvalitet er fundamentalt for en rekke viktige samfunns mål. Det er grunnleggende for demokratiet vårt at vi har et mangfold av informasjonskanaler og stort rom for politiske ytringer og debatt, at vi har kritiske og granskende medier ubundet av ulike økonomiske og politiske interesser, at vi har bred formidling av kunst og kultur, at vi har bred tilgang til kunnskap om viktige samfunnsforhold, at vi har et godt underholdnings-tilbud basert på vårt eget språk og våre egne erfaringer, og at vi har et tilbud til ulike små grupper samtidig som vi bygger og vedlikeholder et fellesskap her i landet på tvers av alt det som deler oss. Det er i dette bildet vi må se NRKs rolle og posisjon.

Etter mitt syn er det ingen enkeltstående mediebedrift i Norge som er viktigere for at vi skal nå disse målene, enn NRK. NRK skal bruke sin posisjon som ubundet til å være kritisk og granskende kombinert med en troverdig nyhetsformidling og bred politisk debatt. NRK skal være Norges viktigste kulturformidler, gi oss større kunnskap og innsikt og opplyse oss om viktige samfunnsforhold. NRK skal gi et tilbud til ulike små grupper, samtidig som de leverer bred underholdning av høy kvalitet basert på vårt eget samfunn, og være limet i fellesskapet Norge.

NRKs eget motto «Noe for alle. Alltid» beskriver godt den kombinasjonen av bredde og smalhet som NRK skal stå for. Derfor er det lett å slutte seg til mye av det kulturministeren sier i sin redegjørelse.

Det er full tilslutning fra Arbeiderpartiet når det gjelder kravene om spilling av norsk musikk i NRK. Det er full tilslutning til målet om teksting for hørselshemmede, programmer for ulike minoritetsgrupper, og ikke minst er det full tilslutning til målet om økt satsing for barn og unge. Men her slår kulturministeren inn åpne dører, for her har NRK allerede planer som de er i full gang med å gjennomføre. Full tilslutning får kulturministeren også fra Arbeiderpartiet når hun endelig skjærer igjennom og sørger for at Nordland får den lokale TV-dekningen vi her i Stortinget for lengst har forutsatt, en sak som hun for ikke lenge siden gikk imot å gripe inn i.

Likevel er det noen helt sentrale spørsmålsstillinger som kulturministeren ikke går inn på.

Bakgrunnen for at vi i hvert fall fra Arbeiderpartiet ønsker å få en debatt om NRK, var oppslag om at kulturministeren og Kulturdepartementet ikke lenger mente at NRK skulle ha rating og høy oppslutning som en av sine

kjernemålsettinger. Det er vi helt uenig i. Likevel er vi enig i at NRK skal ta vare på de smale programmene.

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland sier i sin redegjørelse:

«Det er klart at NRK må ha stor oppslutning i folket. Men lyttar- og sjåaroppslutninga kan ikkje vera det einaste suksesskriteriet for ein ikkje-kommersiell allmennkringkastar.»

Det har vi altså ingen problemer med å slutte oss til. Men bred oppslutning må være et viktig mål for en bred allmennkringkaster.

Hvis ikke NRK har den bredde og den oppslutning som man satser på, er jeg redd oppslutningen om NRK, også de smale programmene, vil bli enda mindre – oppslutningen og lisensbetalingen vil bli enda mindre, og det er heller ikke alltid lett å si hva som er bredt og hva som er smalt. Her har jo NRK selv våget å satse. Et program som «Først og sist» med Skavlan «ratet», som det heter, dårlig i begynnelsen, men man våget å holde løpet ut og laget en av NRKs største suksesser – mens et program som kanskje i utgangspunktet skulle være smalt, som «Schrödingers katt», viser seg å nå bredt ut med allmennkunnskap. Det er i denne kombinasjonen NRK er unik, kanskje den mest vellykkede allmennkringkasteren i hele Europa. Den kombinasjonen, de brede programmene som leder publikum også inn i de smale, er ikke bare forutsetningen for at NRK skal være en opplysende, kulturell og formidlende allmennkringkaster, men også forutsetningen for at NRK skal bestå. Her synes jeg kulturministeren ikke gir klare nok svar. Jeg håper hun i løpet av dagen kan gjøre det.

Det andre poenget som ikke behandles godt nok, er finansieringen. NRK har en solid finansiering i lisensen. Vi vet ikke om det er en trygg og varig måte å få inn inntektene på, derfor må NRK få utvikle andre inntektskilder. Vi er bekymret, bl.a. over det kulturministeren varsler når det gjelder sponsorplakaten.

Det siste området vi mener er for dårlig behandlet, er distriktsstrukturen. Den lokale tilstedeværelsen er etter vårt syn et fundament for NRKs oppslutning i Norges befolkning og blant lytterne. Her mener vi at det må gis klare styringssignaler om den tilstedeværelsen.

NRKs ledelse og styre skal få ros for en vellykket økonomisk styring. Da er det viktig at de beholder den økonomiske handlefriheten til å øke kvaliteten, og i så måte var det et klart signal da stortingsflertallet i forbindelse med budsjettet for 2004 gikk imot kulturministerens forslag om ikke å prisjustere NRKs inntekter.

Olemic Thommessen (H) [10:14:11]: NRK er i kraft av sin historie, sin daglige plass i de tusen hjem og i kraft av sin sentrale kulturpolitiske rolle et folkeeiende som Stortinget med jevne mellomrom vil ha behov for å diskutere.

Norske politikere føler i likhet med det alminnelige publikum et eierskap i forhold til NRK, hva enten det gir seg uttrykk i glede eller i ergrelser. Dette er et eierskap og engasjement det er viktig å ta vare på i årene som kommer. Staten må ha en offensiv holdning til sitt eier-

skap og se hvilke store muligheter NRK representerer. Det fordrer aktive politikere både i regjering og i storting.

Dette må selvsagt ikke utøves på en måte som undergraver den frie stilling NRK fikk som selvstendig aksjeselskap, og de styringsmekanismene som følger av dette.

Når kulturstatsråden ved denne anledningen inviterer Stortinget til meningsutveksling om enkelte sentrale spørsmål, er dette en god og hensiktsmessig arbeidsform, som gir muligheter for synspunkter og innspill.

Gjennomgangen av spørsmålene rundt NRKs formålbestemmelser og presisering av allmennkringkasteropp-gavene er nyttig, ikke bare for å imøtekomme krav fra EU-systemet, men også i forhold til vår hjemlige diskusjon om NRKs rolle og plass i mediebildet.

Høyre har ofte påpekt viktigheten av at NRK må ha armslag til utvikling og gode muligheter til faktisk å gjennomføre de omstillingene som kreves av en moderne mediebedrift. Vi er derfor enig i statsrådets understreking av at de føringer som nå skal legges gjennom vedtektsendringer, ikke må utformes slik at de blir en tvangstrøye til hinder for nyskaping og utvikling. Mediefeltet er i en rivende utvikling, så vel teknologisk som innholdsmessig. Dette krever et offensivt NRK, med stor evne til omstilling. NRK trenger da frihet – og å ha sine eiere i ryggen.

Statsråden drøfter avgrensningen av allmennkringkastingsoppdraget gjennom en tredeling: et såkalt kjerneområde, et redaksjonelt område der også nye medier trekkes inn, og et kommersielt område, hovedsakelig bestående av NRK Aktivum. Dette er et avklarende og velegnet grep. Her synliggjøres funksjoner og oppgaver på en god måte ut fra de sonderinger som vi må gjøre, det være seg overfor EU eller i forhold til de problemstillinger vi skal håndtere på hjemmebane – bl.a. inviterer statsråden Stortinget særlig til å komme med synspunkter omkring bruken av sponsorplakater.

Ønsket om mangfold er et av de viktigste argumenter for at vi har et offentlig kringkastingsselskap i vårt land. Det er altså et mål at NRK skal fremstå som noe annet enn de kommersielle kanalene. Det at NRK representerer en reklamefri medieflate, er i denne sammenheng et selvstendig poeng, som iallfall noen av oss vet å sette stor pris på.

Det mest sentrale spørsmålet er imidlertid de konkurransemessige sidene av denne problemstillingen, noe som jo også er bakgrunnen for de presiseringer som nå kreves i forhold til de krav vi møter fra EU. Dette er en gjennomdrøftet problemstilling, der det ikke er kommet vesentlige nye argumenter til. Det regelverket som i dag ligger til grunn for NRKs bruk av sponsorplakater, fungerer derfor etter Høyres syn tilfredsstillende. Høyre vil altså ikke etterspørre noen endringer i forhold til gjeldende praksis.

Når spørsmålet likevel er oppe, vil jeg bemerke at en institusjon som NRK vil være tjent med å bygge gode relasjoner til andre sentrale samfunnsaktører i vårt land. Dette gjelder også i forhold til næringslivet. Selv om NRK helt klart ikke skal inn i det vanlige reklamemarket-

det, kan spleiselag for å få til nasjonale løft gi gode prosesser også i forhold til kulturpolitiske mål, som det å bygge sterkere relasjoner mellom kultur og næringsliv, noe talentkonkurransen «Kjempesjansen» er et godt eksempel på.

Statsråden trakk i sin redegjørelse også opp hvilke redaksjonelle prinsipper som skal ligge til grunn for NRKs programvirksomhet. Dessuten pekte hun på noen av de innholdsmessige ansvarsområder hun mener må tilligge NRK. Høyre slutter seg i all vesentlighet til de vurderinger som her ble gjort, og jeg bruker derfor ikke tid på å kommentere det nærmere.

Spørsmålet om bruk av norskprodusert musikk i norske radio- og TV-kanaler er et tilbakevendende tema. Norge har mye å vise til innenfor musikken. Engasjementet er stort, mange utdannes til musikere i vårt land, og kvalitetsnivået er høyt. Imidlertid er det åpenbart at distribusjonen av norskprodusert musikk lett marginaliseres i konkurranse med den importerte. Dette er et stort problemområde som ikke bare gjelder formidling i etermedia. Situasjonen for omsetning av norskprodusert musikk i forretningene er også alvorlig, og noe vi må se nærmere på. Det vil føre for langt å gå inn i denne problematikken her. La meg bare konstatere at det er gode grunner til at norske etermedier tar et betydelig ansvar for å bidra til produksjon og kringkasting av musikk spilt inn i vårt land.

Imidlertid er det ikke noen nisseluepolitikk vi ber om. En av de viktigste kvalitetene ved musikk som kunstart er jo nettopp at den kommuniserer på tvers av landegrensene og kulturer. Bruken av norskprodusert musikk må selvsagt falle naturlig inn i en helhet som tar hensyn til dette. For NRK betyr dette at den prosentvise mengde naturligvis vil variere noe fra kanal til kanal. Dette er variasjoner som etter Høyres oppfatning ligger godt innenfor hva NRK selv må bestemme. Samlet sett er det imidlertid ingen grunn til å ha mindre forventninger til NRKs bruk av norskprodusert musikk i forhold til de kravene vi stiller til de kommersielle aktørene.

Alle de programområdene vi legger inn i allmennkringkasteroppdraget, ikke minst musikkområdet, som jeg nettopp har vært inne på, stiller i hard konkurranse med et stort kommersielt og internasjonalt mediemarked. Dette utfordrer vår kulturelle hjemmebane og stiller vår egen samlede medieproduksjon overfor store krav til volum – dersom vi i fremtiden skal makte å sette et norsk stempel på mediehverdagen vår.

I forlengelsen av diskusjonene om allmennkringkastingsoppdraget bør vi altså også tenke igjennom hvilke muligheter vi har, og hvilke strategier vi vil legge til grunn for å nå våre kultur- og mediepolitiske mål. Diskusjonen om NRK må dermed også settes inn i en internasjonal målestokk i forhold til konkurranse, kvalitet og mangfold.

Statsråden var inne på dette i sin omtale av barneprogrammer. NRKs barneprogrammer konkurrerer med døgnåpne barnekanaler fylt opp av metervare tilpasset et internasjonalt publikum. Fra norsk side har vi gjennom langvarig innsats av NRKs barne- og ungdomsavdeling

et godt kvalitativt overtak, men et betydelig volumproblem vil utfordre vår evne til å holde på seerne. Mestrer vi ikke dette, hjelper det lite å ha høye ideelle krav til kvalitet på og innpakning av programtilbudet for barna.

Dette er problemstillinger vi har felles med andre små nasjoner, bl.a. de nordiske landene. Dette aktualiserer igjen tanken om å arbeide for å få felles nordiske kanaler på enkelte områder, f.eks. en kanal for barn og unge.

Spørsmålet om en nordisk kanal har vært oppe før, men med annen begrunnelse. Ved tidligere korsveier tenkte man i tradisjonelle nordistiske baner, der argumentene var landenes behov for å øke kunnskapen om de nordiske språk og å styrke båndene på tvers av landegrensene. I dag er mediesituasjonen en helt annen, og reelle markedsmessige behov for smale eller spesialiserte tilbud vil vokse frem. Dette er behov små land neppe vil makte å tilfredsstille hver for seg. Her må vi ettersøke samlende grep. I dette arbeidet representerer det skandinaviske språkfelleskapet unike muligheter som det ikke er tillatelig å overse. Nordisk basert filmproduksjon har mye å lære oss om mulighetene her.

Det er mange årsaker til at vi ikke tidligere har lyktes med noen slik kanal. Tekniske forutsetninger, behov, kostnader og juridiske problemer er hovedingrediensene. De store endringene vi nå ser innenfor medieområdet, tilsier at det er verdt å se på disse problemene på nytt. Store tekniske fremskritt, med forestående digitalisering, åpner for flere kanaler med fleksible og billigere løsninger.

Publikums forventninger om større mangfold og valgmuligheter driver frem behov og nye markeder som små nasjoner, som sagt, ikke vil kunne imøtekomme. Et skandinavisk marked på anslagsvis 20 millioner mennesker vil selvsagt gi helt andre muligheter i forhold til smale tilbud, eksempelvis dekning av små idretter.

Et av de vanskeligste hindrene for en skandinavisk eller nordisk kanal er imidlertid av juridisk karakter. Avtaleverkene rundt rettighetsklarering er i dag innrettet som nasjonale ordninger det er et omfattende kapittel å endre på, selv om det er en fordel at de nordiske landene i det alt vesentlige har parallelle lovverk på dette området.

Jeg vil med dette utfordre departementet og NRK i forhold til å gå i bresjen for et felles skandinavisk eller nordisk kanaltilbud. Hva om allmennkringkasterne i Skandinavia tok initiativ til en felles klareringssentral for rettigheter, slik at man ved felles innsats bygde opp mulighetene for å få til en nordisk produsert radio- og TV-kanal som lettere kunne tilgjengeliggjøre programmene for et nordisk publikum? De hensyn som her ønskes ivaretatt, er så vidt viktige at man også fra lovgiversiden bør vurdere ordninger på linje med avtalelisenser dersom det er nødvendig for praktisk sett å legge forholdene til rette.

Statsråden har i sin redegjørelse pekt på sentrale og viktige etiske standarder for god journalistikk, og hun har understreket at NRK skal medvirke til å fremme informasjonsfrihet og de grunnleggende hensyn til demokrati og menneskerettigheter som vårt samfunn bekjenner seg til. Ytringsfriheten og medienes frie stilling er sentrale forutsetninger for det demokratiet vi alle ønsker å bygge

videre på. NRKs frie stilling må ses i sammenheng med dette.

I vårt land har den skrivende presse og senere etermediene hatt en sterk tradisjon for selvjustis og kontinuerlig kritisk debatt om hva som til enhver tid er god pressekikk. I en tid da nye medier dukker opp og kommersielle hensyn veier tungt, er det avgjørende at disse tradisjonene fornyes og bringes videre. Her har den redaksjonelle ledelse i NRK et særlig ansvar. Jeg er glad for at NRKs ledelse aktivt tar del i mediernes forskjellige fora hvor disse spørsmålene drøftes. NRK må gjennom sin programpolitikk sette gode eksempler. Her gjelder det ikke alltid å være størst, her gjelder det faktisk som oftest å være best.

Svakheten ved mange av de debattene som foregår i pressens fora, er at de har en tradisjon for at de kun retter seg inn mot demokratiske hensyn og spørsmål om ytringsfrihet. Vår tid etterspør sannelig også en debatt som retter seg inn mot kvalitet. Kvalitetsbegrepet er ikke noe statisk begrep. Vi kan derfor ikke vedta hva kvalitet skal være. Kvaliteten vil ha et innhold som hver tid vil gi i form av de debatter og de behov samtiden ettersøker. Våre innspill, som kommer her, vil måtte stå i den større og bredere anlagte samfunnsdebatten som skal fortelle oss noe om hva kvalitet er. Men noen punkter går det allikevel an å trekke frem.

Kvalitet i NRK-sammenheng må være forskjellig fra det kommersielle. Det må handle om å ta andre hensyn enn bare det å skulle ha flest seere. Det må handle om å tilfredsstille behovet for mangfold, også når det gjelder smale tilbud.

Jeg ser Arbeiderpartiets poeng i forhold til behovet for at man også må ha en bred oppslutning. Jeg er enig i det. Men jeg håper at når vi nå får tekniske muligheter som gjør at vi får en bredde i kanaltilbudet, når vi får også andre plattformer å kommunisere på, at vi da har et NRK med sterk nok økonomisk rygg til å gripe de mulighetene som her gis, til også å bygge ut det smale tilbudet. Det var nettopp dette jeg var inne på i forhold til spørsmålet om en nordisk kanal.

Vi ønsker vel alle et samfunn med kvalitet i alle ledd. Det fordrer en gjennomgripende kvalitetsdebatt, som jeg håper og forventer at NRK også vil delta i.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [10:28:22]: NRK er inne i en fin utvikling. NRK har fått mye god og kommersiell underholdning som appellerer til folk flest, og det er jo slik med Fremskrittspartiet at vi er glad for alt som appellerer til folk flest.

NRK har gode nyhetssendinger og provoserende debatter, gode barneprogrammer, spennende filmer, god krim, mye sport, godt med blandet musikk og også noen gode realityprogrammer. NRK har også reklame – selv om man kaller det sponing, er det reklame. Hvis man har en innretning på fire hjul, som har ratt og bensin- eller dieseldrevet motor, som går på vei, og som skal transportere mennesker eller varer, kan man godt si at det ikke er en bil, men man vil ikke helt bli trodd på det, for det er faktisk en bil. Sponing er selvfølgelig reklame,

man synes bare det er greit å kalle det noe annet. NRK er også inne på det kommersielle markedet med produkter knyttet til programmene – blader, klær osv., for ikke å glemme SMS-markedet, hvor man er tungt inne.

Kulturministerens redegjørelse om allmennkringkasting og NRK viser at NRK blir likere og likere sine konkurrenter – TV 2, Kanal 24 og P4. Jeg kan også legge til TVNorge og TV3. Det er snart kun marginale forskjeller mellom NRK og de private kanalene. Hva er det da som rettfærdiggjør at man fortsatt skal beholde NRK som en statsstyrt og -eid virksomhet, tvangsfinansiert gjennom et skyhøyt tvangsabonnement, også kalt lisens? 3,5 milliarder kr er den nå kommet opp i. Uten sammenligning for øvrig tilsvarer det omtrent hele sykehusgjelden, som Stortinget ikke vil slette – selvfølgelig en liten digresjon, men det sier noe om størrelsesordenen man er inne på.

Statsrådets redegjørelse inneholder i svært liten grad noen god begrunnelse for å opprettholde NRKs særstilling. Heller ikke programtilbudet ser ut til å være vesentlig forskjellig fra de andre kanalene, muligens bortsett fra NRKs distriktssendinger. Det er fint at man nå har fått det man bl.a. i Nordland har betalt for i årevis – det skulle bare mangle! Og et annet område der man skiller seg ut, er at det er noen flere valg i stasjoner innenfor NRK-systemet. Men det er også en naturlig følge av de enorme ressurser som NRK har.

Jeg etterlyser nytenkning. Hvorfor skal det være slik at staten skal eie, drive og tvangsfinansiere det største firmaet innen TV-underholdning, nyheter, debatt og kultur – det er nemlig det NRK er – når private faktisk har bevist at dette klarer de å fikse veldig godt? Jeg går ut fra at det f.eks. ikke finnes noen i denne sal som mener at TV 2 er en kanal som er useriøs, dårlig, ukulturell osv. Private har bevist at de kan.

Til slutt: Vi snakker om allmennkringkasting i denne debatten. Den siste tiden har vi sett hvordan det går når politikerne skal vedta seg frem til hvilke radiokanaler lytterne skal høre på. Kulturministeren og Regjeringen gav bort P4s konsesjon til Kanal 24, for øvrig en kanal med mange kontaktpunkter til enkeltmedlemmer av Regjeringen. Den skulle bli den nye, store allmennkringkasteren, men ble en flopp. Det ser nå ut til at Kanal 24 blir redusert til en radioutgave av TV 2. TV 2 er bra nok, men jeg tror ikke det var det man hadde tenkt. Folk ville ikke ha det Regjeringen mente at de skulle ha, så nå sitter altså Regjeringen igjen med skjegget fullt av postkasser.

Presidenten: Presidenten må innrømme at han har hørt uttrykket å ha postkassen full av skjegg, men å ha skjegget fullt av postkasser krever betydelig fantasi.

Magnar Lund Bergo (SV) [10:33:00]: Den mediepolitiske virkeligheten er i rask endring. Vi hører stadig at vi lever i en globalisert verden, videre at annerledeslandet Norge er en umulighet, og at vi snarest bør legge ned all motstand mot den såkalte utviklingen, og falle inn i folden – kort sagt: bli som alle andre. Vil vi det?

Når det gjelder media og mediepolitikk, hvor er de gode eksemplene? Hvor er de gode idealene?

Mye kan sikkert bli bedre også i Norge, men for dem av oss som mener alvor med ytringsfrihet og mangfold, er det mye av det vi ser rundt om i verden, som ikke frister.

På Stortinget er det røster som mener at markedet også på dette feltet er et egnet verktøy – for ikke å si det eneste verktøyet – som mener at en allmennkringkaster betalt med lisens er et slags kommunistisk påfunn, eller tvangsfinansiert, som representanten Knudsen sier, og at pressestøtte er helt nødvendig for å ivareta nettopp mangfold og ytringsfrihet. Dem om det. Jeg kjenner ikke deres idealer, men blir ikke overrasket om de synes at Berlusconi Italia og Bushs USA er helt ok.

Har så dette noe i en debatt om NRK å gjøre? Jeg mener det. Ser vi oss rundt i dagens medie verden, har argumentene for nødvendigheten av å ha en robust allmennkringkaster av NRKs type aldri vært klarere.

Hvilke endringer har vi sett de siste 25 år? Med innfasingen av nyliberalistiske ideer har vi sett at aviser, radio og TV har utviklet seg fra kritiske samfunnsvoktere til markedstilpassede produkter der muligheten til fortjeneste og ikke meninger, nyanser og mangfold er det vesentlige. Andreas Wiese sier i Dagbladet 8. mai:

«Det øyeblikket spørsmålet om hva leserne *bør* få vite byttes ut med spørsmålet om hva leserne har *lyst* til å lese om, er journalistikken raskt i krise.»

Eksemplene på mediernes håndtering av informasjon og bilder fra fangeleire i Irak, Afghanistan og Guantánamo på Cuba er nære eksempler som bør mane til ettertanke. Det som nå vises i aviser og på TV, er stoff redaksjonene rundt har sittet på i mange uker. De toer sine hender og blir svar skyldig når de blir spurt hvorfor dette ikke er vist tidligere. Det vi er vitne til, er former for selvsensur – ikke bare bøyer de seg for myndighetenes og makthavernes ønsker; det er i like stor grad en forretningsbasert selvsensur. Wiese påpeker:

«Først når skandalen blir stor nok, brytes den tekkelige selvsensurens mening.»

Videre sier han:

«I et markedsorientert landskap får vi jo bare den kritikken som lønner seg.»

Dette er etter min mening gode observasjoner – godt da å kunne skjele litt til hva som skjer i annerledeslandet Norge, godt å vite at vi har en ikke-kommersiell allmennkringkaster som NRK. Vi er ikke så naive at vi ikke registrerer eller tror at selvsensur og kronejag er en vesentlig premiss for kommersielle media også i Norge. Eksemplene på markedstilpassing og kommersialisme er mange og tydelige, om ikke så groteske som eksemplene fra USA og England eller så parodiske som eksemplene fra Berlusconi Italia.

Sett i en slik sammenheng var statsråd Svarstad Hauglands redegjørelse om NRK både befriende og betryggende. Og for å ha sagt det med én gang: I disse spørsmålene er vi i all hovedsak enige med statsråden, og hun vil kunne regne med vår støtte i de fleste av disse spørsmål. Jeg synes Svarstad Haugland tar godt grep om den

mediepolitiske virkeligheten vi befinner oss i, og hun har stor troverdighet og tillit i behandlingen av disse sakene. Vi er enig i målsettingene og ideene om hva slags rolle NRK skal ha i fremtiden. Så er vi selvfølgelig ikke enige i alle detaljspørsmål.

Vi er enige om at NRK må ha tilstrekkelig med ressurser for å fylle den rollen og innfri de forventninger vi stiller. Vi er klar over at NRK selv ønsker enda friere tøyler til reklame og sponsing enn statsråden ønsker. I SV mener vi at det beste hadde vært et NRK helt uten slik finansiering. Den utgjør en forsvinnende liten del av NRKs samlede budsjett. Om jeg har regnet riktig, snakker vi om i underkant av en femtilapp pr. lisens for å slippe hele kommersen. Det mener vi i SV er uproblematisk og forsvarlig å legge til på lisensen. Ikke det at NRK er så mye preget av reklame, men jeg må si jeg mer enn én gang har reagert på NRKs eget fokus på behovet for og ønsket om å drive business via Aktivum, og hvor mye tid på våre orienteringer som institusjonen selv har brukt på å fortelle oss om og forsvare nødvendigheten av kommersiell butikk som en del av driften. Med tanke på fremtiden mener vi dette er uønsket, og det skal undre meg mye om ikke ESA eller andre EU-organer snart vil bruke nettopp den delen av NRKs virksomhet som begrunnelse for ytterligere liberalisering av reklamevilkår eller endring av konsesjonsvilkår for andre media som oppfatter seg som konkurrenter til NRK i et marked. Vi mener at det markedspotensialet som ligger i NRK, gjerne må tas ut. En idé som ikke er utviklet, men som jeg kanskje likevel vil nevne, kunne være at det kommersielle potentialet som ligger i NRK, kanskje kunne gå til andre gode formål, på samme måte som f.eks. tippemidler fra Norsk Tipping.

For ikke lenge siden snakket vi om digitalt bakkenett. Vårt primære ønske var da digital framtid i en statlig regi. Fremdeles gjenstår det å se hvilke mediepolitiske konsekvenser den valgte løsningen vil få. Postdoktor Tanja Storsul har skissert tre scenarioer for sannsynlig utvikling, som jeg deler. Det ene er liberalismens seier, der digitalisering brukes som brekkstang for ytterligere liberalisering. Argumentene er at kulturpolitiske pålegg svekker markedenes lønnsomhet, og aktørene ønsker seg så fritt spillerom som mulig. Disse signalene var mer enn tydelige i høringene, fra bl.a. TV 2s Kåre Valebrokk.

Det andre scenarioet er kulturpolitikens revansj, der teknologinøytral regulering brukes som argument for å utvide reguleringene til samtlige senderteknologier som en garanti for mangfold og kvalitet. Dette er selvfølgelig SVs ønske, men kanskje ikke det mest realistiske. Det mest realistiske er vel et nølende kompromiss, der dagens regulering videreføres så lenge som mulig, og der NRK og TV 2 reguleres, mens de nye tilleggskanalene slipper dette i utgangspunktet. Dette er muligens den mest sannsynlige utviklingen framover, men jeg synes allerede å høre TV 2s piping om like konkurransevilkår med verstingkanalene og ønske om flere reklamepauser, flere typer reklame osv. Disse konsekvensene av digitalt bakkenett mener jeg statsråden snart bør ta grep om og mene noe om. Selv er jeg urolig.

Så til NRKs økonomi. At NRK har orden i sin økonomi, burde være en selvfølge, men historien har vist oss at det ikke nødvendigvis er slik. Jeg er derfor enig med statsråden, som er tilfreds med Bernanders jobb på dette området.

NRK er Norges viktigste kultur- og medievirksomhet. Jeg vil også rose NRK for deres stadige jakt etter å bli enda bedre. Tidligere i dag har hensynet til bredde og hensynet til smale programmer vært oppe. Jeg mener NRK selvfølgelig skal gjøre begge deler. Jeg synes det er beundringsverdig at selv i en periode der TV 2 har konsentrert sin konkurranse vekk fra NRK mot de andre kommersielle kanalene, har NRK fortsatt jobbet med kvalitet i fokus. Så ønsker vi likevel deler av NRK som en ratingfri sone. Vi ser likevel at en del smale programmer, særlig på kulturfeltet, blir plassert på dårligere sendetidspunkter, i verste fall legges ned. Dette bør snus, og kanskje kan vi håpe at det blir rom for flere slike smale programmer når det digitale bakkenettet er på plass.

Når det gjelder barn og unge, er det nevnt tidligere. Vi har fått en briefing fra NRK, som har planene klare, og vi kan si at de planene vil få støtte både når det gjelder innhold og finansiering fra SVs side. Det samme gjelder videre forsøk med og utvikling av tilbudet til hørselshemmede.

Så til det med norskprodusert musikk, som har vært oppe. Vi har sett at NRK vil legge fram statistikker som ser pene ut – og selvfølgelig er det mye norsk, mye bra norsk, musikk i NRK. Går vi til TONO og andre institusjoner som også registrerer slikt, ser vi at tallene ikke ser fullt så bra ut. Det er ikke ille, men jeg synes at NRK bør ha ambisjoner som går godt utenpå det som er i dag. Frankrike har, så vidt jeg kjenner til, 50 pst. egenprodusert musikk, og det mener jeg må være et mål også i Norge.

Et problem når det gjelder musikk og bruk av norsk musikk, ikke minst i distriktssendingene, er formatering, som har tatt over. Det betyr at det etter et intervju med en norsk gruppe følger helt annen musikk enn musikk av gruppen selv – f. eks. av et utenlandsk band – fordi formatering ligger inne, noe som gjør det umulig for den lokale sender å bryte inn og sende relevant musikk. Det er problemer som vi burde kunne klare å løse i 2004.

Ola T. Lånke (KrF) [10:43:01]: Jeg vil uttrykke tilfredshet med at Stortinget får anledning til å bli informert og samtidig kunne si sin mening om NRKs allmennkringkastingsoppdrag på denne måten. Statsråden understreket sterkt at «NRK er og skal framleis vera Noregs fremste kultur- og medieverksemd».

Denne offentlige eide virksomheten, som nyter godt av en lisensfinansiering på høyde med hele bevilgningen til kulturformål i statsbudsjettet, bør derfor også fra tid til annen være gjenstand for en viss belysning i vår folkevalgte nasjonalforsamling, også uten at det skjer som følge av krav fra EU-kommisjonen. Det har vært flere slike redegjørelser med påfølgende debatt de senere årene, og slik bør det også fortsette.

Det er imidlertid også enighet om at staten som eier først og fremst skal styre NRK på overordnet politisk nivå, slik statsråden formulerte det, og at vi som politikere således ikke skal blande oss opp i programvirksomheten. Det betyr at det går en grense for hvor langt vi kan gå her i denne forsamling når det gjelder å ta opp spørsmål knyttet direkte til programvirksomheten. Men både de ytre rammevilkårene og spørsmål som har direkte konsekvenser for selve allmennkringkastingsoppdraget, bør legges fram til demokratisk behandling, fortrinnsvis i generalforsamlingen, men også i spesielle tilfeller for Stortinget, slik statsråden har presisert.

Nå fikk NRK gode karakterer av statsråden. Så langt vi erfarer, er det imidlertid også bred oppslutning om disse karakterene i denne debatten, og noe annet hadde vi heller ikke ventet.

Det understreker bare det vi vet, at NRK som allmennkringkaster fortsatt har en sterk stilling i Norge. Ja, den synes heller ikke å ha blitt svekket med tiden, til tross for framveksten av mange gode konkurrenter. Dette understreker igjen at det er bred oppslutning også om lisensfinansieringen, riktignok med unntak av representanten Ulf Erik Knudsen og Fremskrittspartiet.

Bakgrunnen for denne redegjørelsen er imidlertid ønsket om en nærmere presisering av allmennkringkastingsoppdraget for å kunne slå fast at lisenspenger ikke går til aktiviteter som faller utenfor oppdraget. Det er også ønskelig sett fra Stortingets side at oppdraget er noenlunde klart definert med tanke på at det kan la seg gjøre å øve tilsyn med virksomheten.

Statsråden valgte å dele inn NRKs oppdrag i tre nivåer. Mens ett nivå omfatter den såkalte kjernevirksomheten og i hovedsak finansieres gjennom lisensinntekter, finansieres de to andre nivåene enten delvis eller helt uavhengig av lisensen, gjennom sponing, reklame eller direkte salg av program og produkter gjennom NRK Aktivum. Når statsråden derfor i sin redegjørelse påpeker at grensene mellom den kommersielle virksomheten og kjerneoppgavene til NRK ikke alltid er klare, er det vanskelig å si seg uenig i det.

På samme tid er det klart at det ikke er NRK selv, men Stortinget, som i sin tid har gitt grønt lys både for sponing av program, reklame på tekst-tv og annen kommersiell virksomhet. Like klart er det at dersom f.eks. sponingen skulle opphøre, må disse inntektene oppveies, enten av nedskjæringer eller av andre økte inntekter. I en tid hvor NRK må satse alt på å bygge seg opp mot full digitalisering, etablering og konkurransedyktighet i bakkenettet, er det vanskelig å se hvordan dette skal skje hvis inntektsstrømmen ikke opprettholdes.

Statsråden reiser spørsmålet om ikke kjernevirksomheten burde være helt fri for kommersielle uttrykk. Jeg er enig i at det i beste fall er en pedagogisk øvelse å forklare folk at dette dreier seg om noe annet enn reklame, og at man sånn sett kunne vært kvitt den. På den annen side utgjør dette en form for passiv markedsføring som heller ikke kan sammenliknes med mer aggressive former for reklame som brukes i de kommersielle kanaler. Under alle omstendigheter må det settes klare regler for bruken

av reklame, enten det gjelder begrensninger i forhold til program rettet mot barn og unge, i forhold til hva det kan reklameres for, når og i hvilket omfang reklame kan finne sted, osv.

Nå er det satt svært strenge krav til sponsorbruken i NRKs kjerneprogramvirksomhet, som både går på omfang og utforming. Dersom sponsingen holdes innenfor nåværende rammer, bør NRK kunne leve med den pedagogiske utfordringen det er å klargjøre hvor disse grensene går.

Kulturministeren understreket i sin redegjørelse at det offentlige engasjementet er basert på at NRK skal ha en samfunnsrolle. I og for seg gjelder det til en viss grad alle som er gitt konsesjon til å drive allmennkringkasting i Norge. Likevel gjelder dette i særlig grad for NRK som et heleid statlig selskap med i all hovedsak offentlig finansiering. NRK har et spesielt ansvar for å fremme demokratiske, sosiale og kulturelle verdier i samfunnet. I dette ligger å sørge for kulturelt mangfold, men samtidig være opptatt av redaksjonell selvstendighet, balanse, kvalitet og høye etiske standarder. I statsrådets redegjørelse er dette godt beskrevet.

NRK har mer enn noe selskap også et ansvar for hele landet – det gjelder både dekning av de ulike kanalene og tilbudet i distriktssendingene. Hva angår dekningen, er den i dag dessverre ikke tilfredsstillende, verken for NRK2 eller for enkelte av radiokanalene. Det haster derfor med å etablere det digitale bakkenettet for fjernsyn, som i stor grad vil rette opp skjevheten når det gjelder TV-tilbudet. For programtilbudets del er jeg også glad for at statsråden vil ta skritt for å sørge for at distriktstilbudet i Nordland nå blir fullt utbygd.

En svært viktig del av NRKs allmennkringkastingsoppdrag handler om å fremme norsk og samisk språk og språkidentitet. Våre språk er satt under trykk, ikke minst fra engelsk. Det er derfor viktig at ikke bare programtilbudet i NRK i hovedsak skal bestå av sendinger på norsk, men det er også positivt at statsråden understreker musikkens betydning. At NRK skal ligge høyere enn de kommersielle radiokanalene når det gjelder formidling av norsk musikk, synes å være et rimelig krav. Jeg vil også legge til at det må legges til grunn at dette blir fordelt på de ulike kanalene, slik at hovedtyngden ikke blir lagt på én eller få av kanalene og det blir en skjev fordeling. Dette bør smøres jevnt utover.

Planene om et nynorsk kompetansesenter i Sogn og Fjordane er viktig som ett av flere tiltak for å styrke bruken av nynorsk språk i mediene. Statsråden understreket i denne forbindelse særlig den språkpolitiske rolle distriktssendingene har i nynorskfylkene. Kompetansesenteret kan vise seg å få stor betydning i denne sammenheng. På sikt bør en se på om dette senteret ikke bør gjøres uavhengig av NRK, for å kunne være et senter som retter sine tjenester mot alle aktører innen etermedia.

Statsråden er også opptatt av NRKs særlige ansvar for TV-tilbudet til barn og unge og at dette må styrkes ytterligere, slik at NRK kan lage et nasjonalt alternativ til de kommersielle kanalene. Det er ikke vanskelig å si seg enig i dette, likeså når det sies at dette må komme de sa-

miske barna til gode. Samtidig kan det være på sin plass å understreke NRKs rolle og ansvar i forhold til dem som av en eller annen årsak har vanskelig for komme seg av gårde til kulturelle, religiøse eller sosiale arrangementer, det være seg eldre, uføre, mennesker med ulike former for funksjonshemming eller handicap, osv. For disse blir medietilbudet enda viktigere enn for oss andre, funksjonsfriske. Det er derfor særlig viktig at ikke minst NRK har sin bevissthet rettet mot det hele mennesket, med så vel materielle som eksistensielle og åndelige behov.

Det er også positivt at NRK har en så vidt høy grad av teksting for hørselshemmede i sine fjernsynssendinger, og at statsråden påpeker at målet er å utvide dette, særlig når det gjelder direktesendte aktualitets- og debattprogram. Det samme gjelder forutsetningen om at NRK styrker tilbudet til andre minoritetsgrupper både i radio og fjernsyn.

Til sist vil jeg ta opp et punkt som gjelder NRKs formidling av scenekunst og musikk, såkalte transmisjoner, fra de institusjonene som for en stor del er finansiert over statsbudsjettet. NRK har et uomtvistelig ansvar på dette området. Det er riktig at dette ble omtalt i Kulturmeldingen, slik statsråden nevnte, uten at noen ytret seg mot dette i debatten. Nei, så langt jeg har erfart, er det et utbredt ønske at slike transmisjoner skal komme i gang i lang tid større grad enn tilfellet har vært til nå.

Dette har også vært etterlyst i flere budsjettinnstillingene de senere årene, senest i innstillingen til budsjettet for 2003, da en hel komite uttrykte at

«det må legges økt trykk på begge parter for å sikre at publikum uansett bosted skal kunne oppleve flest mulige oppsetninger».

Det er på denne bakgrunn forstemmende å lese i media at man ennå ikke er kommet til enighet om en avtale om slike transmisjoner. Jeg vil derfor til slutt i mitt innlegg i denne sammenheng anmode statsråden om å forklare hvorfor det aldri skal lykkes å få realisert dette kravet.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [10:52:59]: Senterpartiet har tradisjonelt vore oppteke av NRK sin posisjon som lisensfinansiert, reklamefri allmennkringkastar, og av at NRK skal ha gode rammevilkår, slik at heile landet får tilgang til eit godt produkt, basert på allmennkringkastingsprinsippet.

NRK står sterkt hos dei norske sjåarane og scorar høgt på mange ratingar. Men eg er samd med statsråden når ho i orienteringa si minner om at lyttar- og sjåaropplutning aldri kan vere det einaste suksesskriteriet i ein ikkje-kommersiell allmennkringkastar. NRK har som vår fremste kultur- og medieverksemd eit spesielt ansvar for å fremje demokratiske, sosiale og kulturelle verdiar i samfunnet.

Statsråden brukte mykje av tida si til å snakke om barn. Ho peika på kanalar som sender frå land der reglane tillèt reklame retta mot barn. Ho peika òg på at desse kanalane kan vere ein trussel mot produksjon av nasjonale barneprogram og for barn sin kulturelle identitet.

Ei styrking av barneprogram på samisk bør vere eit satsingsområde. Målet bør vere 15 minutt pr. dag – ikkje 15 minutt pr. veke, som no. Men kvar er statsråden si støtte til NRK sine planar om auka satsing på barneprogram? Eg har lyst til å gi ros til NRK for planane om å starte heildags barne-TV på NRK2. Det norske språket er under sterkt press, og ei motvekt til alle dei internasjonale TV-gigantane som no sender døgnet rundt, hadde vore eit verdfullt bidrag. Senterpartiet helse NRK sine planar velkomne og håper desse vil sjå dagens lys om ikkje altfor lenge.

Dette fører meg naturleg inn på NRK sin økonomi. Stortinget har mange krav til NRK. NRK har eit særleg ansvar når det gjeld å gi eit breitt tilbud av nyheitsstoff, aktuell informasjon og kulturstoff. Vi vil at NRK skal underhalde og informere, vi vil at NRK skal medverke til å fremje norsk og samisk språk, identitet og kultur, og vi vil at NRK skal sende norskproduserte program. Vi vil ha smale program. Vi ønskjer å behalde distriktskontora rundt om i landet. Minst 25 pst. av verbalinnsлага skal vere på nynorsk – det er bra det er semje om eit nynorsk kompetansesenter i Sogn og Fjordane – og ikkje minst vil vi at tilbodet til minoritetsgruppene skal styrkjast.

Når Stortinget stiller seg bak desse krava, må også Stortinget vere villig til å gi NRK eit økonomisk grunnlag som tek vare på alt dette. Vi står også føre ei digitalisering av arkivet til NRK, som vil koste svært mange millionar. Eg er samd med statsråden i at leiinga i NRK fortener ros for den økonomiske utviklinga i selskapet, men eg er usamd når statsråden gir inntrykk av at dei økonomiske rammevilkåra til NRK er gode nok. Under budsjettbehandlinga hausten 2003 kom det tydeleg fram at det var stor avstand mellom NRK-leiinga og statsråden når det gjaldt synet på den økonomiske situasjonen i selskapet. Eg tenkjer då på framlegget om å vidareføre lisensen utan prisjustering. Også NRK treng føreseielegheit når dei skal planleggje verksemda si. Det ville ikkje vere unaturleg om lisensen kvart år vart prisjustert.

Eg er uroa, til liks med mange av dei andre talarane, over dei sterke signala statsråden gir når det gjeld spon-sing. Vel skal vi ha klare køyrereglar på dette feltet, men i dagens Medie-Noreg er det ofte heilt avgjerande å få vise plakatar for å få sende diverse sports- og kulturprogram. Eit forbod mot spon-sing kan få svært negative konsekvensar for ei rekkje såkalla smale idrettar og nasjonale og internasjonale kulturarrangement. Det går ikkje berre på økonomien.

Det er bra at statsråden, til liks med Senterpartiet, er krystallklar på at NRK skal ha eit fullt utbygt distriktstilbud i Nordland innan 1. januar 2005. Eg er også glad for at kulturministeren tok opp situasjonen for dei hørsels-hemma. Men ho vedkjenner seg ikkje Regjeringa sitt ansvar for meir teksting av direktesendt fjernsyn. Ein samrøystes komite har peika på at Regjeringa har eit spesielt ansvar for at det vert utvikla teknologi for talegjenkjenning. Eg forventar derfor at statsråden i samband med budsjettet for 2005 kjem attende til Stortinget med forslag om tiltak.

Eirin Faldet (A) [10:58:13]: Statsrådens redegjørelse om NRK i Stortinget var en nyttig presisering av NRK som allmennkringkaster. Når alle betaler lisens, føler vi at vi har et eierforhold til NRK. Det sitter med andre ord 4,5 millioner mennesker i programutvalget som har krav, synes de, på å få mene noe om de programmene som sendes. Statsråden sa det så riktig, nemlig:

«Lisensfinansieringa inneber kort og godt at NRK ikkje ein-sidig skal la marknadskreftene påverka programprofilen.»

Jeg mener NRK drives godt. Men vi må alle ta innover oss at det koster å lage gode programmer. Spesielt er det viktig å gripe fatt i barne- og ungdomsprofilen. Vi som var med Prøysen og lydig slapp tøringen på sparegrisen, har et helt spesielt forhold til NRK. Våre barn og barnebarn har et sett av valgmuligheter.

Den store utfordringen for allmennkringkasterne i alle land er de internasjonale barnekanalene, bl.a. Cartoon Network, Disney Channel, Nickelodeon, Fox Kids og mange andre.

De legger et teppe av program, fra barna våkner om morgenen, til de blir truet i seng om kvelden. De er der alltid. Disse kanalene vil være den største trussel for produksjon av nasjonale barneprogram – og for barns kulturelle identifikasjon.

Man kan sikkert si mye godt om de programmene som kommer på disse kanalene, men de har ikke levende programledere som snakker barnas eget språk, som en trygg ramme. Samtlige av de internasjonale barnekanalene er sterkt kommersielle og sender fra land som har andre regler for reklame rettet mot barn enn Norge.

For å ta opp konkurransen med de internasjonale kanalene må NRK øke sendetiden for barna. Hvis NRK skal være barnas førstevalg, må NRK være til stede med et godt tilbud når barna ønsker å se fjernsyn.

- NRK gir barna et godt og trygt alternativ.
- NRK forsvare norsk kultur, språk og identitet.
- NRK vil bidra til økt bevissthet og forståelse for andre kulturer.

NRK leverer kvalitet, kort og godt.

Jeg vet at NRK har tenkt å sette i gang med en kjempesatsing for barna våre. Planene er klare, og det er veldig bra. Derfor må jeg si at det er litt underlig at statsråden nærmest etterlyser dette i sin redegjørelse. Statsråden må bare sørge for å komme med penger og på den måten bidra til at planene kan realiseres. Er det politisk vilje, så må vi finne penger!

Statsråden viste i sin redegjørelse til at NRK i dag får sponsormidler til å produsere og sende visse typer program mot å vise sponsorplakater. Hun anslo at inntektene fra sponsorene lå på 30–35 mill. kr årlig, og statsråden ønsket å reise en debatt i Stortinget om ikke kjernevirksomheten i NRK burde være helt fri for slike kommersielle uttrykk. Da spør jeg som sosionom: Hva mener statsråden selv om dette spørsmålet? Er hun villig til å erstatte disse millionene? Og hva med de internasjonale reglene og kravene ved f.eks. idrettsarrangementer?

Statsråden reiser her en debatt uten å synliggjøre hvor hun selv vil gå. Men jeg kan si fra denne talerstol at Ar-

beiderpartiet vil beholde sponsorplakatene som i dag, for her tenker Arbeiderpartiet på alle. Skal f.eks. reklameplakatene på tribunen under fotballkamper eller på vantet i ishockeykamper sladdes? Og hva med alle de smale idrettene, som f.eks. bilsport? Hvordan skal NRK få økonomi til å vise disse, og vil de internasjonale arrangementene godta norske regler? Selvsagt ikke. De store internasjonale arrangementene vil da måtte gå til reklamefinansierte kanaler, og vil statsråden godta dette? Eller sagt på en annen måte: Vil det norske folk godta dette – når vi alle føler at vi er medeiere i NRK, som er den kanalen vi har størst tillit til?

Torny Pedersen (A) [11:03:05]: Helt siden 1933 har NRK vært vår største kulturformidler og har faktisk greid å holde avstand til konkurrenter fra både inn- og utland. I en verden preget av globalisering og kommersialisering mener jeg at en offentlig finansiert allmennkringkaster er viktigere enn noen gang før. NRK er og skal fortsatt være den ledende kultur- og mediepolitiske bedriften i dette landet – lisensfinansiert og ikke-kommersiell.

Man hører av og til at folk mener at både TV 2, Kanal 24 og P4 har et strengere krav til programvalg enn NRK gjennom konsesjonene. Dette er ikke riktig. Derfor er jeg enig med Allmennkringkastingsrådet som har vurdert programmene til NRK og funnet ut at NRK leverer kvalitetsprodukter.

En ting som opptar meg veldig, er disse kommersielle, utenlandske TV-kanalene for barn. Jeg er helt enig med den damen som sa at hun kunne sove en time lenger om morgenen og føle seg trygg når hun visste at barna hennes så på NRKs barneprogram.

Jeg skjønner at det er en stor utfordring å konkurrere med både Fox Kids og de andre utenlandske barnekanaler, men jeg ber både NRK selv og statsråden om å satse stort for at barn skal vokse opp med en identitet til både norsk kultur og språk. Det betyr flere norskproduserte programmer. Jeg er redd for at språket vårt forvitrer, og at en stor påvirkning av reklame rettet mot barn, bryter barrierer på en måte vi ikke ønsker.

På hvilken måte kan lisensen relateres direkte til å produsere norske barneprogrammer? Kan den årlige lisensøkningen bidra til å gi barn og unge et utvidet tilbud fra NRK?

Fredag 7. mai i år leste jeg en artikkel i Aftenposten som har som overskrift «Sendebrudd mellom NRK og Operaen». Det betyr at det er slutt på NRKs sendinger fra Operaens scene. Dette mener jeg strider mot det kulturministeren sa i orienteringen til Stortinget sist uke:

«NRKs oppdrag inneber òg eit ansvar for å formidla scenekunst og musikk frå dei institusjonane som får ein stor del statlege midlar frå kulturbudsjettet.»

Jeg håper at det fortest mulig blir ordnet opp i denne uenigheten med Operaen. Jeg mener absolutt at NRK bør være en formidler av denne type kunst og musikk, for å bygge opp interessen for opera fram til åpningen av opera-huset i 2008.

Så til det som for meg var et gledens budskap i kulturministerens orientering: fullverdige distrikts-TV-sendinger

ger i region Nordland fra 1. januar 2005. Endelig, etter flere års flertallsvedtak i Stortinget i forbindelse med årsbudsjettene, har det lyktes å få gjennomslag for en gammel sak. Allerede i 1996 ble NRK-lisensen økt for at Østfold og Nordland skulle få egne TV-sendinger. Østfold har fått sine fullverdige sendinger, og nå er det endelig Nordlands tur – takket være statsråden.

Storingsrepresentant Sahl er ute i avisene og roser sin egen kamp for denne saken. Men da vil jeg bare minne representanten Sahl fra Kristelig Folkeparti om at han og Regjeringen i hele denne perioden har gått mot de årlige flertallsmerknadene i budsjettene om lik sendetid fra alle distriktskontorer. Hvor har Sahls kamp for Nordland stått?

I Nordland har vi de siste årene følt at vi har blitt avspist med bare avlat, men nå skal det bli fart inne i det flotte bygget som stod ferdig til å lage distriktsendinger allerede i 1998. Jeg får si som distrikts- og nyhetsdirektøren i NRK sa, at nå legger vi denne saken bak oss og starter arbeidet med å etablere fullverdige sendinger i Nordland. NKR lytter til statsråden.

Vi har en meget dyktig stab i NRK Nordland som vil gjøre sitt ytterste for å greie oppgaven. Fortsatt vil det være aktuelt å utveksle stoff, ikke minst til Nord-Norge-sendingene i radio.

Det er gledelig at lisenspengene også kanaliseres ut til distriktene. Jeg mener det er riktig å si at distriktskontorene leverer gode varer til lokalbefolkningen.

Trine Skei Grande (V) [11:08:45]: Jeg har lyst til å snakke litt om begrepet allmennkringkaster i en ny tid og i en ny medieverden. En rekke internasjonale undersøkelser som har vært lagt fram den siste tiden, beskriver litt hvordan allmennkringkasterbegrepet er forskjellig i dag i forhold til hva det var før, og hvilke nye krav som stilles.

Man skulle egentlig tro at med alle de nye kanalene og den valgfriheten man har, skulle tiden være ute for statsdrevne kanaler. Det som internasjonale undersøkelser viser, er at litt av problemet er at valgfriheten fører til at vi kanskje ikke velger så mye mer. Jeg har 12–13 kanaler hjemme, men det er to, maks tre, som jeg kikker på til daglig. Valgfriheten har ikke ført til at vi velger så mange flere, men vi velger stort sett den kanalen som bekrefter den oppfatningen vi har fra før. Jeg syns som liberaler at det gir en del kraftige utfordringer, både til allmennkringkasteren og også til demokratiet vårt, hvis det blir slik at vi velger de kanalene som bare bekrefter de oppfatningene vi har fra før.

Det var en stor undersøkelse nå nettopp hvor de f.eks. hadde forsket på amerikanske TV-kanalers dekning før krigen i Irak. Man hadde registrert alle intervjuobjekt på synspunkt for eller mot krig, og det viste seg at fordelingen stort sett var én til seks. Én var negativ, mens seks var for i amerikanske kanaler. Dette førte til at de aller fleste amerikanere trodde, forventet og mente å ha fått opplyst at hele verden var enig med dem i at dette var lurt. Det betyr at man som kringkaster også er med på å påvirke hele oppfatningen av virkelighetsbildet. Hvis

man da ikke har et ansvar for å se helheten, hvis vi ikke har noen kanaler som har objektivitet som overordnet mål, vil man til slutt ende i et samfunn der folk får informasjonen sin kun fra den kanalen som bekrefter den holdningen man har fra før, og der ingen holdninger blir utfordret og ingen setter krav til objektivitet.

Derfor mener jeg at det er viktig å ha kanaler som NRK, som er en allmennkringkaster, med det eierskapet og den finansieringen de har. Derfor er det også stilt spesielle krav til NRK når det gjelder objektivitet. Det betyr at NRK også blir stilt overfor spesielle krav når de blir kritisert for ikke å ha objektivitet. De internasjonale undersøkelsene viser at vi her har en fordel med et sterkt NRK, men at vi må passe på å holde på den fordel, og at ikke media alltid skal være opptatt av å gi det folk vil ha, i hvert fall ikke når det gjelder bare å gi folk bekræftelser på egne meninger og egne oppfatninger når de velger kanaler.

Det var dette jeg var mest opptatt av å bidra med i denne debatten, men jeg skal nevne to ting til slutt, for jeg ser at jeg har tid til det. De to siste talerne har vært veldig opptatt av barnebiten, der jeg mener NRK er forbilledlig god. Jeg har en klokketro på at barn også er opptatt av kvalitet. Hvis barn får valget, vil de også velge det med best kvalitet. NRK har stadig vekk vunnet kampen om barna, ja liketil kampen om voksne. Det må innrømmes at selv vi voksne uten barn som alibi har en tendens til å måtte se siste serien om «Blåfjell» for at det skal bli julaften.

NRK har også en viktig rolle sett fra et Venstre-synspunkt i forhold til det å ta vare på begge målformene våre. Det er en oppgave man heller ikke må ta lett på i den språklige utfordringen vi har i landet. Og i forhold til det synet man har på norsk språks framtid, er det klart at en allmennkringkaster har en spesiell utfordring.

Presidenten: De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [11:13:35]:

Eg skal prøva å svara på ein del av dei utfordringane som er gitt meg i dag.

Fyrst har eg lyst til å takka for gode innspel etter utgreiinga mi. Det vart òg sagt av representanten Lånke at utgreiinga burde vera årleg. No har Stortinget bestemt at dei ikkje så ofte vil ha utgreiingar frå Regjeringa. Det er grunnen til at det vert meir sporadisk enn det det har vore før.

Så til nokre av innlegga. Fyrst til Trond Giske, som sa at eg slo opp opne dører, m.a. gjennom det eg sa om barnesatsinga. Det er no så. Eg er veldig glad for den støtta som har komme frå alle når det gjeld satsinga på born, og eg vil understreka at gjennom generalforsamlinga har eg hatt ein dialog med NRK som har ført til den barnesatsinga dei no har lagt fram både for komiteen og for meg. Så får vi i neste omgang sjå på korleis vi skal finansiera det. Mi utgreiing var meint som ei støtte til dei planane som eg har hatt ein dialog med NRK om i lengre tid.

Så til diskusjonen om kva som er smale og kva som er breie program. Eg trur ikkje det er noka usemje her. Trond Giske sa at kulturministeren ikkje gir klart nok svar i forhold til dette med rating og høg oppslutnad som ei målsetjing når det gjeld NRK. Då vil eg berre peika på at eg bruker omtrent den same ordlyden som tidlegare statsråd Ellen Horn brukte, når det gjeld at NRK skal ha opning både for breie og smale program. Eg kunne ha sagt meg einig i alt det representanten Giske sa i forhold til hans definisjon òg, og det som er sagt frå andre her. Så eg trur ikkje vi skal laga usemje av noko som det eigentleg ikkje er usemje om.

Så legg eg òg merke til at fleirtalet i denne salen er godt nøgd med den sponsorverksemda som NRK har, og det kjem eg til å leggja meg på minne i forhold til vidare oppfølging av den saka. Eg ynskte å opna ein debatt om sponsorverksemda, men eg har vel i grunnen fått ganske klare signal frå eit stort fleirtal om at ein er nøgd med det som er, og då har eg ikkje tenkt å gå vidare med den saka. Det er ein del av argumenta i samband med dette som undrar meg litt. Eg vil berre understreka veldig klart: Det har aldri vore eit val frå mi side å seia nei til f.eks. den sponsinga ein tillèt i samband med nyttårskonserteren, hopprennet, internasjonale fotballkampar m.m. Om eg hadde stått på talarstolen og sagt at eg ville påleggja NRK å ha ei sponsorverksemd som førte til at dei ikkje skulle senda fotballkampar her i landet, ja, då hadde eg ikkje tort å komma heim. Det er heilt uaktuelt. Men eg skal ta med meg dei signala som her er gitt.

Representanten Olemic Thommessen var oppteken av den nordiske kanalen. Spørsmålet er nyleg utgreitt, ja, det har vore utgreitt fleire gonger, men Ole Nordbak har laga ein rapport som no er på høyring og vil bli behandla på vanleg måte i Nordisk Ministerråd, og dei juridiske spørsmåla som representanten Thommessen var oppteken av og tok opp, er òg drøfta i rapporten.

Dersom tida mi er ute, teiknar eg meg for eit nytt treminuttarsinnlegg.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Trond Giske (A) [11:17:11]: Nå gav statsråden gode svar på en del spørsmål i sitt innlegg. Hun åpnet for nøyaktig en uke siden for en debatt om sponsorplakater. I dag konkluderte hun. Det ble en forholdsvis kort debatt, men det var en riktig konklusjon.

Det gledet meg også å høre at hun sier at når det gjelder seeroppslutning og NRKs mål om å være størst, kan det fortsatt være gjeldende politikk for NRK. Jeg tror det er viktig også for de smale programmene at man har en slik bredde.

Men så har jeg et spørsmål. Vi hjelper også NRK og mediebedrifter som driver med TV i Norge, til å produsere gode kvalitetsserier ved at vi gir støtte gjennom Filmfondet. I dag ble vi gjort kjent med at statsråden faktisk i revidert budsjett nok en gang foreslår kutt i Filmfondet, på 7½ mill. kr, samtidig som vi ser at norsk film og norsk TV-produksjon blomstrer. NRK vant senest i helgen pris for «Sorte penger, hvite løgner» og viste at det

er mulig å produsere gode kvalitetsserier på norsk. Hvordan ser statsråden på den typen satsing når hun samtidig kutter i tilsvarende budsjett i forbindelse med revidert?

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [11:18:28]:

Ja, det er riktig som representanten Giske seier, at vi i revidert budsjett, som vi har lagt fram i dag, har mått kutta i Kulturdepartementet sitt budsjett. Det er aldri nokon god situasjon, men når heile Regjeringa er nøydd til å stå saman om eit kutt på milliardar fordi vi har fått ekstra utgifter, så må òg kulturbudsjettet lida noko. Eg har prøvt å gjera det så skånsamt som mogleg, og det kuttet som er kome på Kulturdepartementet sitt budsjett, er ikkje av dei største, men det er like sårbart likevel. Det var to område som det var mogleg for meg å kutta på som ikkje var juridisk oppbundne, og det var film og det var presse. Det kjem eg nok til å høyra. Men når det er sagt, har vi jo lagt inn ny finansiering gjennom Filmfondet som akkurat skal gå til seriar. Det vil vi støtta opp om, og eg vonar at vi framleis skal ha ein blomstrande filmindustri. Det går så det hylar etter i filmindustrien, og det er blitt produsert veldig mykje bra, og vi har altså som sagt i budsjetta før gitt uttrykk for at vi òg ynskjer å støtta serieproduksjon for NRK og for andre kringkastarar, så det er noko som Regjeringa stiller seg bak.

Presidenten: Presidenten vil anta at når det går så det hylar i filmproduksjonen, så må det være noe annet enn stumfilm det dreier seg om.

Magnar Lund Bergo (SV) [11:19:48]: En sak som ikke er omtalt i redegjørelsen, og som vi savner, er et punkt om undervisningsprogrammer. NRK har en tradisjon for også å drive undervisning, folkeopplysning, utdanning, og det er nærmest borte. Ser vi over Kjølen til Sverige, så ser vi at de satser stort, og vi mener at dette også burde være en selvfølgelig og viktig del for allmennkringkasteren NRK. Vil statsråden ta initiativ for å få undervisningsprogrammer høyere opp på dagsordenen i NRK1?

Så spørsmål to: Som kjent vil vi opprettholde distriktskontorer med egne administrasjoner i alle fylkene. Vi har tidligere vist at vi her snakker om rundt en tier pr. lisens for å kunne gjøre det, og det er vi villig til. Så ser vi at etter omleggingen er en tredjedel av lytterne i Finnmark borte på ettermiddagssendingene. Har statsråden gjort seg noen betraktninger rundt dette?

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [11:21:14]:

Når det gjeld undervisningsprogram, synest eg det er interessant å definera kva som er eit undervisningsprogram. Ein del av det som går for underholdningsprogram, kan vel òg vera undervisningsprogram, og difor synest eg det er opp til NRK å prioritera det som òg kan puttast i båsen undervisningsprogram i forhold til programma deira. Men vi kan gjerne ha ein dialog med NRK i forhold til den problemstillinga som representanten reiste.

Når det gjeld distriktskontora, så nemnde representanten ei undersøking frå Finnmark. Ein har her spurt om lag

36 personar, og det er eit altfor lite grunnlag til å ha nokon klar konklusjon om korleis sendingane i Finnmark blir mottekne. No har vi, som representanten veit, slått saman nokre av distriktskontora på det administrative planet, og eg synest vi skal få undersøkt kor bra det går. Frå mi side er det iallfall ikkje aktuelt å gjera noko med det. Men det som er bra med å oppretta egne sendingar for Nordland, er at frå NRK si side har dei sagt at dei må styrkja Troms og Finnmark fordi Nordland skal ha ein del av produksjonen åleine, og sånn sett blir heile Nord-Noreg styrkt.

Eli Sollid Øveraas (Sp) [11:22:51]: Vi veit at når NRK sender barneprogram, så ser barn på NRK. Eg er kjend med at NRK i fjor ønskte ein ekstra pott på 100 mill. kr til kanaletablering av barne-TV på NRK2, og at dei fekk nei.

Statsråden sa i orienteringa si at NRK har gode nok økonomiske vilkår – har gode økonomiske vilkår. Spørsmålet til statsråden er då: Meiner statsråden at dei økonomiske rammevilkåra til NRK er så gode at dei kan realisere dette innanfor den økonomien dei har pr. i dag?

Så veit vi at det å digitalisere arkivet til NRK er ein stor jobb. Ligg oversikten over kostnadene for dette arbeidet føre? Kan statsråden orientere litt om det, og korleis har statsråden tenkt seg at dette skal finansierast?

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [11:24:12]:

Eg ser på desse spørsmåla som reine budsjettspørsmål, der svaret kjem når vi legg fram budsjettet til hausten.

Eg vil stå fast ved at NRK har god økonomi. Eg trur ikkje eg sa «god nok» økonomi, det er ein forskjell på det. Det er opplagt at når ein har ei nysatsing på f.eks. barneprogram, er det naturleg at det trengst meir midlar, men vi må komma tilbake til korleis det skal finansierast, når vi legg fram budsjettet til hausten.

Når det gjeld digitaliseringa av arkivet til NRK, kan eg ikkje her på sparket gi ei utførande utgreiing om det. Når det gjeld økonomien i saka, er det noko vi må komma tilbake til under budsjetthandsaminga.

Trond Giske (A) [11:25:11]: Denne debatten har vist at med unntak av Fremskrittspartiet er det bred støtte for de strategiene som NRKs styre har valgt. Når det gjelder økonomien, er det slik at det er gjort to forsøk fra kulturministere de siste 20 årene på ikke å prisjustere NRKs inntekter, og begge gangene har man lidt nederlag i Stortinget. Det skulle si ganske klart fra om hva dette huset mener om den saken.

Jeg er også glad for avklaringene om seeroppslutningen, sponsorplakaten og den løsningen som er funnet for NRK Nordland. Statsråden engasjerte seg i forbindelse med distriktskontoret i Sogn og Fjordane, og jeg har lyst til å spørre om hun vil være i dialog med NRK for å opprettholde en god distriktsstruktur og en størst mulig lokal tilstedeværelse. Etter mitt syn er det en helt grunnleggende faktor for den tillit NRK har i folket.

Jeg vil også spørre om kravet om norsk musikk vil bli behandlet med en viss fleksibilitet, slik at f.eks. det NRK P2 gjør med et europeisk musikk samarbeid, kan videreføres, og at kravet gjelder NRK som helhet.

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [11:26:31]:

Når det gjeld gode distriktssendingar og det å følgja opp NRK på den måten, stolar eg på NRK når dei seier at dei ynskjer meir journalistiske ressursar i distrikta. Ein av grunnane til at dei har slått saman dei administrative kontora, er at dei ville ha fleire journalistar ute. Eg trur at både lyttarundersøkingar og oppslutninga om programma vil vera ein klar peikepinn til NRK i forhold til om dei lykkast i det eller ikkje.

Eg vil òg nytta høvet til å svara på kvar Jan Sahl har vore i forhold til kampen for Nordlands distriktkontor, noko som vart etterspurt. Det er no eingong slik at når ein sit i posisjon, så går ein ikkje via fleirtalsmerknader i Stortinget, ein går direkte til statsråden. Og Jan Sahl har engasjert seg, det kan eg forvissa representanten frå Nordland om.

Når det gjeld kravet om norsk musikk, hadde nok eg ynskt meg at alle kanalane skulle ha minst 30–35 pst. norsk musikk. Det kan det vera vanskeleg å oppfylle, men kravet skal iallfall liggja heilt klart. Eg har lagt merke til at to av dei store partia her på Stortinget ikkje ynskjer at alle tre kanalane skal ha ein så stor norsk musikkandel. Det tek eg til etterretning, og så får eg gå i ein dialog med NRK vidare om det.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Hvis det har vært noen tvil om hvor representanten Jan Sahl har vært, er det i hvert fall ingen tvil om hvor han er. Han er til stede.

Jan Sahl (KrF) [11:28:25]: Jeg bestemte meg for denne treminuttersreplikken før mitt navn ble nevnt i denne debatten. Nå har jo statsråd Svarstad Haugland sagt litt om hvordan vi oppfører oss når vi er i posisjon. Jeg skjønner at opposisjonen har et behov for å få markert seg i forhold til at de har skrevet merknader. Men vi har benyttet oss av å snakke med en lydhør statsråd.

4. mai var på mange måter en jubeldag, ikke bare for NRK i Nordland, men for folk i Nordland totalt sett. En nokså lang kamp for fullverdige distriktssendinger på fjernsyn ble da kronet med seier, og jeg legger ikke skjul på at det er den samme statsråden som har trykket på, slik at vi sakte, men sikkert har endt opp der vi er i dag.

Hvis vi ser litt på historien, ble det allerede i 1996 økt lisens for at Nordland skulle få fullverdige distriktssendinger. Men først måtte det et hus på plass, og i 1998 stod huset på plass. Det er et fantastisk bygg, med alle muligheter lagt til rette for også fullverdige sendinger på fjernsyn. Men så fant NRK-ledelsen ut at de ønsket å bruke pengene på et annet vis. Etter det har det vært et rimelig konstant press fra Stortinget, både fra opposisjonen – jeg skal være så raus å ta dem med også – og fra

posisjonen, for å få fullverdige sendinger. I 2002 fikk vi fem minutter, i 2003 fikk vi fullverdige sendinger på fredagene, og nå fra 1.1.2005 skal vi ha et fullverdig distriktstilbud også i Nordland. Det er en viktig kulturbegivenhet for oss, det er en stor begivenhet for et langstrakt fylke at vi nå får et fullverdig distriktstilbud også på fjernsyn.

Jeg vil gjerne takke min egen statsråd for den kampen som er ført, og som har endt med det gode resultatet som vi nå har fått for vårt fylke.

K a r i L i s e H o l m b e r g hadde her overtatt presidentplassen.

Heidi Grande Røys (SV) [11:31:05]: Statsråden viste i si orientering til at begge dei offisielle målformene skal nyttast i NRK, og at minst 25 pst. av verbalinnslaga skal vere på nynorsk. Eg er glad for at ho understrekar det og viser til opprettinga av det nynorske kompetansesenteret, som styret for NRK har vedteke som eitt av verkemidla for å nå målet.

SV er glad for kompetansesenteret. Det trengst. I 2000 utgjorde bruken av nynorsk i NRK Fjernsynet så lite som 11,5 pst. Så låg har ikkje andelen av nynorsk vore sidan ein starta med registreringa i 1972. For NRK Radio var det noko betre, 17 pst. Desse tala kjem fram i ei gransking som er gjort i samband med forprosjektet for Nynorsk kompetansesenter.

Men mest oppsiktsvekkjande synest eg det er at det nesten ikkje er nynorskbrukarar blant dei som lagar barne- og ungdomsprogram i NRK. Av 120 medarbeidarar som jobbar med barne- og ungdomsprogram, er berre 6 nynorskbrukarar. Desse lagar viktige program som vender seg til barn og ungdom i dei åra av livet då identitet, språkførståing og toleranse vert mest forma. Difor er det voldsomt viktig å ha gode nynorske rollemodellar både i radio og fjernsyn. Og i desse dagar med nynorskdebattar i skulen er det viktig med nynorsk – god nynorsk – i radio og fjernsyn.

Nynorsk mediesenter vil vere ei viktig nyvinning i arbeidet med å styrkje nynorsken. At NRK set i verk eit slikt tiltak, vil òg vere med på å stadfeste at dei tek sitt kulturpolitiske ansvar på alvor, og at dei tek eit aktivt grep for å auke nynorskprosenten i sendingane sine. Senteret vil auke tilgangen på nynorskbrukande mediearbeidarar som er skreddarsydde for etermedia. Dermed aukar både nynorskprosenten og det språklege, kulturelle og geografiske mangfaldet i redaksjonane. NRK får òg igjen for denne satsinga, fyrst og fremst gjennom betre tilgang på og rekruttering av nynorsktalende journalistar, men òg gjennom at det aukar bevisstheita om nynorsk i NRK og media elles. Denne bevisstheita vil etter kvart forhåpentleg gjennomsyre strategiplanar, rekruttering, leiaropplæring og språkpolitikk. Dette vil i sum stadfeste allmennkringkastaren NRK sin uvurderlege verdi for norsk språk og kultur, og eg vil tru at for NRK er det ein dimensjon med sjølvstendig verdi.

Elles fryktar senteret den årlege diskusjonen om kringkastingsavgifta, og at ho skal føre til ein stadig

kamp for senteret sin økonomi. Til det er det å seie at iallfall vi i SV forventar at når NRK no set i gang med eit senter og med det viser at dei ynskjer det som eit satsingsområde, betyr det at det òg er eit satsingsområde i den årlege budsjettkampen.

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [11:34:23]:

Eg skal svara på nokre av dei utfordringane som eg har fått.

Representanten Sollied Øveraas var inne på dette med teksting, og ho spurde igjen om budsjettet, slik at dette skulle komma på plass. Eg har hatt samtalar med NRK om tekstinga, og det er tekniske utfordringar meir enn økonomiske som står i vegen for å få dette til. Eg er ikkje god nok teknisk til å seia korleis dette skal skje, men eg veit at det er vanskeleg å få det til, og det handlar altså om tekniske problem som ein jobbar med kontinuerleg, ikkje om økonomiske utfordringar akkurat når det gjeld den saka. NRK er sjølv veldig oppteken av dette, og eg sa litt om det i utgreiinga mi.

Ei anna problemstilling som vart teken opp av representantane Torny Pedersen og Ola T. Lånke, gjeld transmisjon og overføringar frå m.a. Operaen og teatra våre til NRK. Dette er viktig, og det står ein del om det i kulturmeldinga, som fekk oppslutning her i salen. Det har vore nokre avisoppslag om dette, som representanten Lånke viste til. Eg ventar at desse forhandlingane skal komma i gang igjen ganske fort. Vi la inn midlar til Operaen i førre budsjett for at ein skulle ha økonomi til å gå i gang med slike transmisjonar. Dette er òg eit av dei momenta eg vurderer i høve til å påleggja NRK å auka talet på transmisjonar gjennom vedtak i generalforsamlinga. Det er viktig at heile det norske folket skal få del i dei mange flotte oppsetjingane som vi har både i teatra våre og i Operaen. Det er ein del tekniske og økonomiske problem med å få dette til, men i dei siste åra har ein vore for dårleg på dette feltet.

Til slutt litt om nynorskandelen i NRK: Eg skal ikkje gå inn på årsaka til at tala kanskje var dårlegare i fjor enn dei har vore nokre år tilbake, det kan vera tilfeldigheter som gjer det. Men NRK er òg oppteken av at vi skal verta betre på nynorskandelen. Her er det eit stort forbedringspotensial. Eg håpar at senteret i Førde skal vera med på å lyfta både kvaliteten og nynorskandelen i NRK slik at ein klarar å oppfylla dei krava som ein må stilla til ein allmennkringkastar.

Trond Giske (A) [11:37:07]: Jeg synes kanskje statsråden for litt for lett over det kuttet som hun nå har foreslått i Filmfondet.

Vi har gjennom de siste årene hatt en ganske kraftig omlegging både i NRKs arbeidsform og i norsk films arbeidsform, ved at man har åpnet for innkjøp av både filmer og serier og dermed fått et yrende liv av ulike produksjonsselskap, som nå fører til at norsk film og også for så vidt også norske serier er inne i en blomstring. Men vi er et lite språkområde, vi er et lite land, og derfor trengs det også gode offentlige støtteordninger for å vedlikeholde dette produksjonsmiljøet. Dette er jo et område

som internasjonalt kan være et fantastisk næringsutviklingsområde, et område som både beriker oss kulturelt, tar vare på språket vårt og samtidig gir grunnlag for lønnsomme arbeidsplasser og lønnsom produksjon. Innenfor disse produksjonsmiljøene er det vekslende om de produserer for TV eller om de produserer for film, og det er klart at kutt i Filmfondet, slik statsråden nå foreslår, vil kunne ramme begge sektorene, også den støtten som produksjon av serier for norske TV-kanaler får. Særlig beklagelig blir det i et år hvor billettstøtteordningen stikker av med penger som helst skulle vært brukt til produksjon, at vi «belønner» den suksessen som norsk film har, med nye kutt i forbindelse med produksjonen.

Jeg synes dette er ganske ille med tanke på at vi for én måned siden diskuterte kulturmeldingen, hvor regjeringspartiene sprang beina av seg for å fortelle at det egentlig ikke var noen forskjell på det kulturloftet som Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet stod for, og det regjeringspartiene stod for. Når de ikke hadde vært med på de ulike satsingene, om det var satsing på kulturskole eller satsing på norsk film og serie, var det, ifølge statsråden, egentlig nærmest bare et arbeidsuhell i komiteen fordi man hadde hatt så dårlig tid, det var ingen reell politisk uenighet. Man skulle bruke en hel milliard ekstra, selv om statsråden hadde fryktelig vanskelig med å systematisere hvordan man hadde kommet fram til disse beregningene på 1 milliard kr. Det å begynne denne enorme satsingen med nok et kutt i Filmfondet, som rammer norske produksjonsmiljøer i TV- og filmverdenen, synes jeg er en utrolig dårlig start.

Olav Gunnar Ballo (SV) [11:39:55]: Det er åpenbart at NRK spiller en nøkkelrolle når det gjelder å formidle lokale forhold på en måte som gjør at befolkningen kjenner seg igjen i det, på samme måte som lokalaviser og lokalradio ofte kan gjøre det, og på den måten både øke forståelsen blant befolkningen for de problemer man står overfor, og øke forståelsen utenfor eget fylke. Derfor er det svært positivt at NRK Nordland nå får sin egen sendeflate, og at man i sterkere grad kan rette oppmerksomheten spesielt inn mot et fylke med over 40 kommuner.

Det jeg har lagt merke til når det gjelder Finnmark, er hvordan endringer av strukturen medfører at fokus i mindre grad blir på Finnmarks saker, og at man får en samordning av Troms og Finnmark der Finnmark ofte blir skadelidende når det gjelder den samlede sendeflaten.

Det vi har sett i Finnmark, er at det har skjedd en rekke endringer, spesielt i kystkommunene, der kommuner har tapt opp til 20 pst. av innbyggertallet i løpet av en tiårsperiode. Det er en dramatisk som man ikke uten videre tar innover seg hvis man ikke får den presentert. Det er klart at i konkurransen mellom Troms og Finnmark vil mange mindre kommuner, det kan være Båtsfjord, Berlevåg eller Loppa, ikke lenger få den samme presentasjon som før, og det vil på mange måter være et virkemiddel som ledd i en sentralisering, fordi man ikke får reist problemstillingene. Vi har nylig sett en debatt i Gamvik om

en erstatningsordning, der kommunen er fattig og har problemer med å betale.

Hvis man ikke over tid er opptatt av å ha en allmennkringkaster som skal dekke de ulike fylkene på en måte som befolkningen kjenner seg igjen i, og som også gjør at problemstillingen kan nå oss som rikspolitikere, slik at vi kan ta opp problemene på en fornuftig måte, vil det ha konsekvenser over tid. Derfor vil jeg spørre statsråden om hun er opptatt av å følge opp konsekvensene av den typen sammenslåinger vi har sett over tid, og eventuelt kunne ta samme grep for Finnmark som man har gjort for Nordland, nettopp for å ivareta allmennkringkasterens ansvar for å formidle lokalt stoff på en måte som gjør at befolkningen i de ulike kommunene har NRK som et talerør for sine saker, og får reist de ulike problemstillingene i kommunene på en måte som når politikerne og som sikrer et lokaldemokrati som er aktivt.

Statsråd Valgerd Svarstad Haugland [11:42:29]:

No skal eg vera veldig forsiktig med å opptre som redaktør i NRK, det har vi ein kringkastingssjef som skal vera, og det er absolutt ikkje mi oppgåve.

Men det er likevel opplagt at vi som politikarar er opptekne av korleis distriktskontora fungerer, og NRK har sjølv sagt at med den omlegginga dei hadde i Finnmark og Troms, skulle det bli meir journalistiske ressursar ute i distrikta. Eg er ganske overtydd om at NRK sjølv er oppteken av at sendingane skal gjenspeglja både Troms og Finnmark for å ha truverde når det gjeld den samanslåinga som dei har gjort. Dette vil eg sjølv sagt diskutera med NRK, men eg har òg stor tillit til at NRK kjem til å følgja det opp sjølv. I tillegg blir det frå NRK si side sagt, som eg for så vidt òg har nemnd før i dag, at denne omlegginga i Nordland vil måtta føra til at Troms og Finnmark må få fleire ressursar fordi dei skal laga meir program berre om Troms og Finnmark. Slik sett har heile Nord-Noreg komme betre ut av dette.

Når det gjeld vedtaket på generalforsamlinga om å krevja fulle sendingar i Nordland, er det eit vedtak som eg gjer med litt blanda kjensler, fordi eg ikkje skal vera redaktør i NRK. Dette er ein balansegang som er veldig viktig. Det er veldig viktig at eg òg er bevisst det i forhold til ting vi politikarar kan tenkja oss å gripa fatt i, men som vi eigentleg ikkje har noko med når vi har gjort NRK om til eit AS. Men no har eg likevel offentleggjort at eg kjem til å gjera dette, og at det blir gjort på generalforsamlinga.

Når det gjeld det Trond Giske var inne på i innlegget sitt, kjem vi nok tilbake til det. Vi skal ha ein debatt om revidert budsjett.

Eg merkar meg at representanten Giske har gløymt at når ein er i regjering, må alle departement vera med og kutta når det må kuttast. Det har nok òg skjedd i Arbeidarpartiet si tid at Kulturdepartementet sitt budsjett har blitt kutta i revidert. Det er heilt naturleg når det er så store summar som må kuttast. Men eg reknar med at vi kjem tilbake til dei konkrete sakene i revidert budsjett seinare her i Stortinget.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet i sak nr. 1. (Votering se side 2658)

S a k n r . 2

Innstilling fra kirke-, utdannings- og forskningskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Rolf Reikvam, Lena Jensen, Øystein Djupedal og Kjetil Bjørklund om å etablere nettverk og opplæringskontorer for lærlinger i små og verneverdige fag (Innst. S. nr. 164 (2003-2004), jf. Dokument nr. 8:21 (2003-2004))

Presidenten: Første taler er Harald Espelund. Harald Espelund opptrer på vegne av sakens ordfører, som er Ursula Evje.

Harald Espelund (FrP) [11:45:36]: Det er helt korrekt. Jeg registrerte da jeg kom, at Ursula Evje er saksordfører i nevnte sak, og jeg prøver å gå inn i hennes rolle.

Innst. S. nr. 164 bygger på et Dokument nr. 8-forslag fra bl.a. representanten Reikvam, som er opptatt av å ivareta små og verneverdige fag. Forslaget går ut på at Stortinget ber Regjeringen ta initiativ til at fylkeskommunene etablerer regionskontorer nettopp for å ivareta disse fagene og også gi økonomisk støtte for å få dette opp å gå.

Stortinget har vært opptatt av disse små og verneverdige fagene også tidligere. Vi ser at dette var til behandling også i 1997. Det ble da etablert et sekretariat på Lillehammer nettopp for å styrke disse fagenes stilling, bl.a. ved å drive informasjons- og koordineringsarbeid. Jeg oppfatter at hele komiteen er enig om at dette er et viktig arbeid, som må ivaretas. Jeg oppfatter også at komiteen sier dette veldig klart med følgende setning:

«Komiteen ber derfor Regjeringen vurdere ulike modeller for samarbeid og/eller samhandling for å styrke rekruttering og opplæring i små og verneverdige fag, og fremlegge dette for Stortinget på en egnet måte.»

– Det er egentlig det som også blir konklusjonen.

Komiteen er opptatt av at noen av disse fagene faktisk er så små og vanskelige å skaffe grunnlag for at dette bør ses på i et nordisk perspektiv. Jeg ser at dette er behandlet i Nordisk Ministerråd i 1999, som tok for seg 36 fag som kunne være et samarbeidskonsept i nordisk sammenheng. En har også bedt Regjeringen ta nødvendige skritt for et økt samarbeid innen både Norden og EØS-området, med tanke på felles løsninger på utfordringer i tilknytning til små og verneverdige fag.

Fremskrittspartiets fraksjon i komiteen er litt betenkt over å spre kompetansen for vidt utover i landet. En ønsker å samle denne i et kraftsenter. Å spre denne kompetansen altfor vidt vil medføre en dyr administrasjon, som igjen kan medføre at det blir lite igjen til tilskudd til det enkelte tiltak. Vi har derfor hatt våre egne merknader i Inst. S. nr. 164.

Komiteen går samlet inn for at saken vedlegges protokollen.

Rolf Reikvam (SV) [11:49:58] (komiteens leder):

Rent umiddelbart kan dette virke som en sak for folk med spesielle interesser. Det bør det ikke være. Og det skyldes flere ting. Dette er en kulturpolitisk viktig sak. For en del av disse fagenes del dreier det seg om å ta vare på kulturarven.

I det siste har vi snakket en god del om restaurering av gamle kirkebygg, og vi har snakket om restaurering av kulturminner osv. Skal vi klare det arbeidet, må vi ha folk som har den typen kompetanse. Det betyr at når det gjelder disse håndverksfagene, som tradisjonelt har gått fra generasjon til generasjon, må det finnes noen som kan fange dem opp og føre dem videre, for at vi skal kunne ta vare på kulturminnene våre, ta vare på de gamle kirkebyggene f.eks.

Det dreier seg også om å lage et system for rekruttering til disse fagene. I dag vet vi at rekrutteringen til små og verneverdige fag er skjev på den måten at det i store deler av landet ikke har vært en eneste lærling på mange år. Det skyldes bl.a. at i deler av landet er det opprettet egne kontorer som har et ansvar for disse små og verneverdige fagene. Vi har et kontor i Oslo, vi hadde et kontor i Trondheim, og vi har et kontor i Finnmark som har et spesielt ansvar for disse fagene, som jobber med disse fagene, markedsfører disse fagene, tilbyr læreplasser og organiserer opplæring.

Vi har Kulturringen i Akershus, som har vært en viktig bidragsyter til å rekruttere unge mennesker inn til disse fagene. Andre plasser finnes ikke disse strukturene som kan fange opp elever som kan tenke seg å starte i lære i det som vi kaller små og verneverdige fag.

I dag er det ca. 35 håndverksfag som er registrert som små og verneverdige. La meg også understreke, slik at det ikke skal være noen tvil: Det er fylkeskommunen som har ansvaret også for disse fagene, på samme måten som for de øvrige fagene i videregående skole. Det er fylkeskommunen som skal legge til rette også for disse fagene, for at det finnes læreplasser og muligheter for elever som ønsker å ta slike fag. Men det er klart at alle fylkeskommuner ikke har samme mulighet til å gjøre en god nok jobb, og at det her er behov for å se på tvers av fylkesgrensene, og kanskje også i noen tilfeller se dette på landsplan.

Kontoret på Lillehammer, som ble opprettet i 1997, har et landsomfattende ansvar, men det er begrenset hva dette ene kontoret kan gjøre. Derfor er det helt nødvendig hvis vi skal ta vare på disse fagene, hvis vi skal utvikle disse fagene, hvis vi skal sikre lærlinger til disse fagene, at vi har en organisering som har som oppgave å utvikle læreplasser, markedsføre tilbud i hvert fylke og lage et system for opplæringen.

Mange av de bedriftene som driver innenfor håndverkstradisjonene, er for små til å ha eneansvaret for en egen lærling. Dette vet vi mye om. Vi vet også at det ikke bare er de små og verneverdige fagene som er i den situasjonen. Mange steder er det små bedrifter som ikke klarer å ta ansvaret for en lærling alene, men der flere bedrifter samarbeider gjennom et fylkeskommunalt opplæringskontor.

I og med at bedriftene innenfor disse fagområdene hovedsakelig er så små, må vi ha et system som koordinerer dette, på samme måte som opplæringskontorene i fylkene gjør det for en del andre fag. Der kan vi tenke oss flere alternativer. Det har også komiteen for så vidt påpekt. Vi kan tenke oss regionale kontorer som dekker alle fylkene, tilsvarende det vi har i Oslo og i Trondheim. Det er ikke behov for nye stillinger. Det er ikke det som er poenget, men at fylkeskommunene regionalt går sammen og pålegges å lage regionale løsninger. Vi har eksempelvis et system med landsdekkende linjer, som ikke omfatter de fagene vi her snakker om, hvor fylkeskommunene går sammen om å etablere et utdanningstilbud på ett eller flere steder. Vi kan tenke oss en noe lignende modell, at det blir opprettet et regionalt samarbeid som får ansvar for å holde disse fagene i hevd, får ansvar for å framskaffe læreplasser, og at man så får til et samarbeid mellom de ulike bedriftene.

Et annet alternativ kan være å ta utgangspunkt i sterke fagmiljøer på landsbasis, og at de sterke fagmiljøene innenfor dette området får et nasjonalt ansvar for å koordinere på landsplan. Når det f.eks. gjelder en del av bunadsølvtradisjonen, som er lite fagområde, kan vi tenke oss at et sterkt fagmiljø et eller annet sted i landet får ansvar for denne opplæringen på landsbasis. Deres ansvar blir bl.a. å hegne om disse fagene, utvikle dem, bygge nettverk med andre fagmiljøer og ikke minst med fylkeskommunene, som har ansvaret, slik at læreplasser blir registrert og blir tilbudt over hele landet. Hvis vi hadde klart å få til det, tror jeg det ville ha vært en god modell.

En enstemmig komite, slik også fungerende saksordfører påpekte, har sagt til departementet at vi ønsker en gjennomgang, vi ønsker å få en oversikt over hvordan dette kan gjøres, ulike forslag, og at vi får en tilbakemelding til Stortinget om hvorledes man kan utvikle og ta vare på disse fagene på en best mulig måte. Det regner jeg med at vi får. Jeg regner med at statsråden vil følge opp, og at vi får en tilbakemelding slik at vi klarer å slå ring om og ta vare på mange av de fagene som er i ferd med å dø for oss. Dette er som sagt fag som er helt nødvendige hvis vi skal ta vare på deler av kulturarven.

Så helt til slutt: Vi har også prøvd å se dette i et nordisk perspektiv. Det er allerede i dag samarbeid på tvers av landegrensene, mellom Norge og Sverige, om helt spesielle fag, der det kanskje er snakk om én eller to lærlinger på landsbasis, og der det er naturlig å samarbeide med andre nordiske land, kanskje først og fremst Sverige, som er nærmest. Vi prøver også å trekke inn det perspektivet og peke på at det finnes fag der en må ha et større perspektiv enn bare det norske.

Jeg ser fram til å få en tilbakemelding til Stortinget. Dette er en viktig sak. Det er, som jeg sa, ikke en sak bare for spesielt interesserte. Det er en sak for alle som er opptatt av kulturarven, opptatt av bl.a. å utvikle og ta vare på gamle håndverkstradisjoner.

Elsa Skarbøvik (KrF) [11:57:57]: Jeg er enig med representanten Rolf Reikvam i at det er viktig å ta vare på kulturarven. Jeg vil bare understreke at disse små og

verneverdige fag kjennetegnes av at vi ivaretar tradisjonelle håndverkstradisjoner, og at det både er næringspolitiske og kulturelle årsaker til at det er viktig å ta vare på disse.

Siden det er snakk om svært få utøvere og små bedrifter, trenger de ekstra ordninger og støtte for i det hele tatt å kunne overleve. Det viser seg at man i løpet av perioden 1996–2002 har hatt en tilbakegang i antall lærlinger på ca. 35 pst. Dette kan skyldes flere faktorer. Det kan bl.a. ligge i Aetats utfasing av fag på tiltak, og at det er et synkende antall elever. Men den største utfordringen nå ligger i å styrke rekrutteringen til fagene. Da er det flere tiltak som kan settes inn, bl.a. opprettelse av en database, som komiteen påpeker. Et annet tiltak er et utvidet samarbeid over fylkesgrensene. Det er viktig at informasjonen om fagene når ut så bredt som mulig, slik at søknin-gen til fagene kan styrkes. De enkelte fag kan jo vanskelig på egen hånd nå ut med tilstrekkelig informasjon. Det er viktig at Regjeringen nå vurderer ulike modeller for samarbeid, nettopp for å styrke rekrutteringen og opplæringen i små og verneverdige fag.

De nordiske land har flere likhetstrekk i forhold til håndverkstradisjoner, som det er påpekt. Et utvidet samarbeid over landegrensene vil derfor være fruktbart. Ved å intensivere det internasjonale samarbeidet omkring disse fagene kan det oppnås store fordeler i forhold til utviklingen av fagmiljøene. Ved å ta skritt til et økt samarbeid, ikke bare innen Norden, men i hele EØS-området, med tanke på felles løsninger på utfordringer i tilknytning til små og verneverdige fag, tror jeg man kan styrke interessen rundt fagene og utvikle dem i positiv retning.

Sekretariatet for små og verneverdige fag på Lillehammer gjør en viktig jobb med å formidle informasjon om de ulike fagene. Gjennom Internett og utsendelse av brosjyrer til skoler, offentlige instanser og bedrifter når sekretariatet ut med generell informasjon om fagopplæring, spesielt om de små og verneverdige fagene. Sekretariatet gir også informasjon til skoleelever, rådgivere og enkeltpersoner.

Jeg tror det kan være behov for å se om en kanskje kan slå sammen enkelte fag. Utvalget er stort, samtidig som det er flere fag som har like elementer i kompetansekravene. Det er derfor viktig å se om man kan slå sammen fag der hvor dette er mulig.

Gjennom de små og verneverdige fagene har vi kunnskaper som har lange og rike tradisjoner i landet, og som det er verdt å verne om for framtiden.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2. (Votering, se nedenfor)

S a k n r . 3

Innstilling fra sosialkomiteen om endring av bevilgningene på statsbudsjettet for 2004 for å dekke utgifter til strakstiltak for å redusere skadevirkninger av en mulig pandemisk influensa (Innst. S. nr. 170 (2003-2004), jf. St.prp. nr. 43 (2003-2004))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se nedenfor)

I n g e L ø n n i n g gjeninntok her presidentplansen.

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Stortinget er da klar til å gå til votering over sakene på dagens kart.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Presidenten vil foreslå at kultur- og kirkeministerens redegjørelse i Stortingets møte 4. mai 2004, om allmennkringkasteroppdraget til Norsk rikskringkasting, vedlegges protokollen. – Det anses vedtatt.

Votering i sak nr. 2

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:21 (2003-2004) – forslag fra stortingsrepresentantene Rolf Reikvam, Lena Jensen, Øystein Djupedal og Kjetil Bjørklund om å etablere nettverk og opplæringskontorer for lærlinger i små og verneverdige fag – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstillet:

I statsbudsjettet for 2004 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
U t g i f t e r :			
702	1	Helse- og sosialberedskap Driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 15 504 000, til kr 44 504 000.	29 000 000

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

S a k n r . 4

Referat

1. (215) Kredittmeldinga 2003 (St.meld. nr. 37 (2003-2004))
Enst.: Sendes finanskomiteen.
2. (216) Forslag fra stortingsrepresentantene Per Erik Monsen, Gjermund Hagesæter, Ulf Erik Knudsen og Karin S. Woldseth om likebehandling av ukepresse og dagspresse mht. merverdiavgift (Dokument nr. 8:73 (2003-2004))
Enst.: Sendes finanskomiteen, som forelegger sitt utkast til innstilling for familie-, kultur- og administrasjonskomiteen til uttalelse før innstilling avgis.
3. (217) Forslag fra stortingsrepresentantene Eva M. Nielsen, Lena Jensen, Rune J. Skjælaaen og Arne Sortevik om å sikre finansiering av sikkerhetsopplæringen av fiskere (Dokument nr. 8:72 (2003-2004))
Enst.: Sendes kirke-, utdannings- og forskningskomiteen, som forelegger sitt utkast til innstilling for næringskomiteen til uttalelse før innstilling avgis.
4. (218) Samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 66/2004 av 26. april 2004 om innlemming i EØS-avtala av Erasmus Mundus-programmet (2004-2008) (St.prp. nr. 60 (2003-2004))
Enst.: Sendes kirke-, utdannings- og forskningskomiteen, som forelegger sitt utkast til innstilling for utenrikskomiteen til uttalelse før innstilling avgis.
5. (219) Ein del saker på Samferdselsdepartementets område (St.prp. nr. 62 (2003-2004))
Enst.: Sendes samferdselskomiteen.
6. (220) Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutninger nr. 79/2003 og nr. 80/2003 av 20. juni 2003 og nr. 11/2004 av 6. februar 2004 om innlemmelse av direktiver på området for elektronisk kommunikasjon (St.prp. nr. 59 (2003-2004))
7. (221) Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 65/2004 av 26. april 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av Fellesskapets Marco Polo-program (St.prp. nr. 61 (2003-2004))
Enst.: Nr. 6 og 7 sendes samferdselskomiteen, som forelegger sitt utkast til innstilling for utenrikskomiteen til uttalelse før innstilling avgis.

Møtet hevet kl. 12.10.
